

Sprijin concret sfaturilor populare comunale în perioada treierii

Secerișul e pe sfârșite. De câteva zile din gura combinelor a prins să curgă griu aurii, în bob mare, împlinit, cum n-a mai fost de mulți ani. Se întrec oamenii între ei să treieră și să pună la adăpost această bogăție, care va îmbelșuga viața în fiecare casă. Gospodarul priceput știe că acum însăși recolta e cea care pedepsește fiecare zi de aminare, fiecare ceas pierdut fără rost.

Comitetele executive ale sfaturilor populare comunale trebuie să ia măsuri imediate pentru mobilizarea la cârnatul la aril, treieră și dezmirișit a tuturor forțelor de care dispun. Acum se poate aprecia spiritul de inițiativă al deputaților, sprijinul comitei de femei, patriotismul învățătorilor, eficacitatea grupelor de intrajutorare și a brigăzilor de șoc, formate din toți acei care pot da o mână de ajutor, pentru ca recolta să ajungă mai degrabă în deplină siguranță. Dar e drept că tot în această perioadă sfaturile populare comunale au mai multe nevoi ca oricând de sprijinul statului popular rațional.

În cele mai multe locuri activiștii sfatului popular rațional, inginerii și tehnicienii agronomi au depus strădanii susținute pentru îndrumarea țărănilor muncitoare, ajutând comitetele executive să-și organizeze munca, să activeze comitetele cetățenești pe circumscripții, să aprindă scintila întrecerii între oameni, însușindu-le munca. Se bucură de sima și dragostea tuturor țărănilor din comună, ingineri ca Iuliu Gontzy din Dorobanți, Dumitru Suba din Cruciș sau Ioan Radu din Vinga. Un control amănunțit, efectuat de inginerii trimiși de statul rațional ca și de cei din S.M.T. a înălțat multe neajunsuri și a contribuit la repartizarea justă a utilajului de recoltă și treieră.

Sint însă și unii activiști și tehnicieni ca de pildă, inginerul Nicolae Minculescu, din comuna Horia, care își pierd timpul la sfatul popular comun, cerind situații și neglijând sprijinul concret pe care-l așteaptă țărăni muncitori de la el. E limpede că o astfel de înțelegere birocratică a sprijinului dat comunității nu poate duce la nimic bun.

Ajutorul și îndrumarea concretă pe teren cer în aceste zile eforturi susținute, precepere și dragoste față de munca de activist sau tehnician.

Stimularea întrecerii patriotice și socialiste, organizarea în cel mai scurt timp a cetelor și grupelor de intrajutorare pentru înlăturarea neajunsurilor în cârnatul la aril și dezmirișit, pazel arilor etc. sint îndatoriri de primă importanță. Gazetele de aril, panourile de onoare, ca și brigăzile artistice de agitație sint tot atâtea mijloace de a răspîndi experiența bună. Aceasta înseamnă că nu numai comitetele executive și cea a tehnicienilor trece printr-un serios examen în aceste zile, ci și munca obștească a învățătorilor și a tuturor intelectualilor satelor noastre.

Organ al comitetelor orașene și raional P.M.R. Arad și al sfaturilor populare orașene și raional
Arad, anul XIV Nr. 4021 4 pagini 20 bani Duminică, 14 iulie 1957.

Membrii de partid aprobă în unanimitate hotărârile Plenarei C. C. al P. M. R.

În deplin acord cu Rezoluția partidului

Zilele trecute, la Atelierele C.F.R. din Curbici s-a produs Rezoluția Plenarei C.C. al P.M.R. din 28 iunie — 3 iulie. Membrii și candidații de partid prezentați la adunarea generală și-au manifestat deplinul lor acord cu măsurile prevăzute în Rezoluție care va duce, fără îndoială, la întărirea și pe mai departe a unității partidului nostru, la noi succese pe drumul construirii socialismului.

Discuțiile purtate de către membrii de partid au fost pline de conținut și principialitate. Cu toții au condamnat poziția pe care s-au situat tovarășii I. Chișinevschi și M. Constantinescu, poziție de grup antipartinic.

Sint de acord cu prevederile Rezoluției Plenarei C.C. al P.M.R. — a spus tov. Constantin Crai — cu măsurile luate împotriva tovarășilor I. Chișinevschi și M. Constantinescu. Fiecare dintre noi, membru sau candidat de partid, avem multe de învățat din această Rezoluție, din conținutul ei ferm, hotărât împotriva celor care slăbesc prin atitudinea și comportarea lor unitatea de voință și acțiune a partidului. Sint și în organizația noastră de bază membri de partid care nu au cunoscut în adunările de partid, nu-și îndeplinesc sarcinile cum trebuie, sint sovăielnici. Va trebui să-i ajutăm să-și îndrepte atitudinea față de viața organizației de bază, față de propria lor calitate de membri de partid.

La cuvînt s-au mai înscris tovarășii

Șil Savu Gaica, Gheorghe Nădăban, Mihai Hodre, Gheorghe Mocuța II și alții. Ei s-au declarat de acord cu măsurile luate de plenara C.C. al P.M.R., și-au manifestat hotărârea de a contribui prin capacitatea și forțele de care dispun la întărirea unității rîndurilor partidului.

Hotărârea comună a membrilor de partid de la Atelierele C.F.R. Curtici exprimă dorința lor sinceră de a păstra neștirbită învățătura marxist-leninistă împotriva concepțiilor reformiste, oportuniste, de a lupta pentru triumful deplin al politicii partidului nostru.

De acord cu măsurile luate de plenara C. C. al P. M. R.

La adunarea generală a organizației de partid din gospodăria agricolă de stat Aradul Nou s-a dezbătut Rezoluția Plenarei C.C. al P.M.R. din 28 iunie — 3 iulie 1957.

Toți membrii și candidații de partid care au luat parte la discuții au scos în evidență realizările obținute în țara noastră, sub conducerea înțeleaptă a partidului, și s-au ridicat cu hotărâre împotriva acțiunilor fracționiste întreprinse de tov. Iosif Chișinevschi și Miron Constantinescu. Ei au apreciat demersurile acestor activități ca o dovadă în plus a fermității cu care conducerea partidului nostru aplică în viața învățătura marxist-leninistă despre partidul de tip nou. Vorbitorii au considerat ca un merit deosebit a conducerii partidului faptul că s-a luat din timp poziție față de aceste manifestări întăritoare în partid și au aprobat întru totul măsurile luate de plenară.

Sudorul Nicolae Arlon, rutieristul Ilie Cojan, cantinierul Mihai Citea, tractoristul Vasile

partid era compusă numai din clijiva membri și ducea o activitate mai slabă, astăzi ea a devenit o organizație mai puternică alături de numărul de membri și candidați de partid cît și ca forță de îndrumare și mobilizare în gospodărie. În rîndurile organizației de partid, ca membri sau candidați de partid, au fost atrași cei mai buni mecanici, tractoriști și comperi. Totodată, vorbitorii au subliniat că și în cadrul organizației lor de bază își făcuse loc spiritul de grup dăunător activității organizației, dar cu ajutorul Comitetului rațional de partid acest spirit a fost lichidat. De asemenea s-a scos în evidență că în cadrul organizației de bază se mai manifestă și acum lipsuri în ce privește munca colectivă. Mai apar și acum unele cazuri cînd adunările generale sau ședințele de birou sint slab pregătite, referatele se întocmesc în pripă, nedocumentate, iar proiectele de măsuri se mai fac și acum, cîteodată, chiar în cursul desfășurării ședinței de către tov. I. Graț, secretarul organizației de bază. Asemenea referate se prezintă în fața adunării fără să fi fost cunoscute și discutate în prealabil de către membrii biroului organizației de bază.

Din acest motiv unele adunări sau ședințe de birou sint slabe, iar măsurile ce se iau sint ineficace și rămîn pe hîrtie.

Declarîndu-se de acord cu măsurile luate de Plenara C. C. al P.M.R., membrii și candidații de partid de la G.A.S. Aradul Nou s-au angajat să lupte pentru întărirea activității organizației lor de bază și să aplice cu fermitate în viața sarcinile ce le revin.

Comitetului Central al Partidului Comunist al Uniunii Sovietice

Dragi tovarăși,

Plenara C.C. al P.M.R. care a avut loc între 28 iunie și 3 iulie a. c., luînd cunoștință de hotărârea plenarei Comitetului Central al Partidului Comunist al Uniunii Sovietice cu privire la grupul antipartinic G. M. Malenkov, L. M. Kaganovici și V. M. Molotov, a hotărât în unanimitate să exprime C. C. al P.C.U.S. deplina sa solidaritate cu această hotărâre, exprimîndu-și convingerea că ea va avea un rol de mare însemnătate în întărirea continuă a unității de fier a Partidului Comunist al Uniunii Sovietice și a întregului popor sovietic, în realizarea istoricelor hotărâri ale Congresului al XX-lea al P.C.U.S. În același timp membrii partidului nostru, oamenii muncii din Republica Populară Romînă vîd în această hotărâre o nouă și prețioasă contribuție la întărirea forțelor socialismului și a păcii în întreaga lume, la consolidarea unității și coeziunii mișcării comuniste și muncitorești internaționale.

Partidul nostru va munci și pe viitor pentru întărirea prieteniei de nezdruccinat între popoarele romîn și sovietice, pentru consolidarea unității țărilor lagărului socialist în frunte cu U.R.S.S., pentru continuarea dezvoltării a legăturilor frățenești cu Partidul Comunist al Uniunii Sovietice și cu celelalte partide comuniste și muncitorești, sub drapelul marxism-leninismului.

COMITETUL CENTRAL AL
PARTIDULUI MUNCITORESC ROMIN

12.VII.1957

Noul sistem de contractări și achiziții a cartofilor de toamnă

Pentru asigurarea aprovizionării cu cartofi de toamnă a populației și a industriei alimentare Consiliul de Miniștri al Republicii Populare Romîne a fixat printr-o hotărâre sistemul de contractări și achiziții a acestui produs agricol.

Conform hotărîrii, începînd cu anul 1957 Uniunea centrală a cooperativei de consum va fi unic contractant la cartofii de toamnă.

Contractele se vor încheia cu gospodăriile agricole colective, cooperativele agricole de producție, întovărășirile agricole, membrii acestora și producătorii individuali. Unitățile din sistemul cooperativei de consum vor încheia contracte pentru cumpărarea de cartofi de toamnă la prețuri ferme de contractare.

Cantitatea minimă de contractare se stabilește la 1.000 kg.

Hotărîrea prevede avantajele de care se bucură producătorii contractanți. Astfel gospodăriile agricole colective, cooperativele agricole de producție și întovărășirile agricole care contractează cu statul cantitatea minimă de 200 tone primesc un spor de 10% peste prețul de contractare stabilit și o arvună de 150 lei de fiecare tonă contractată. De asemenea contractanții vor fi sprijiniți cu îngrășăminte chimice și insectofungicide la preț de stat cu amănuntul și vor primi cartofi pentru sîmînță, rezistenți la rila neagră.

Producătorii contractanți care aduc produsele la centrale de recepție vor primi plata transportului conform tarifulor în vigoare pentru distanța ce depășește 5 km. socotită de la comună sau satul pe al căruia teritoriul se află cultura contractată.

Hotărîrea stabilește că se pot încheia contracte cel mai tîrziu cu 30 de zile înainte de recoltare.

În cazul cînd producția contractată a fost calamită, producătorul va restitui avansul sau va putea preda alte produse în echivalență.

Cu toate forțele la strînsul recoltei

Prin buna organizare Două brigăzi — două aspecte a muncii

În munții șase zile, atît colectivității din Sînpaul cît și cei din Șofronea au terminat seceratul tuturor păioaselor cultivate.

Aceasta constituie, desigur, un rezultat bun și el se datorează fără îndoială, bunei organizări a muncii.

În gospodăriile amintite au fost alcătuite grupe de cotași în cadrul echipelor și brigăzilor. În grupele acestora au fost încredințați toți bărbaii capabili să presteze o asemenea muncă, inclusiv cei din ateliere și administrație. Pentru fiecare echipă din brigăzi s-au repartizat cîte un membru din consiliul de conducere cu sarcina de a mobiliza oamenii, luîndu-și ei alături de cotași.

În timpul seceratului și după această lucrare s-a transportat intens la erși și s-a făcut proba batozelor. Se așteaptă începerea pe curînd a treierii, recolta ridicîndu-se, după aprecieri, la 1.800 kg griu la ha, la gospodăria colectivă din Șofronea și la 2.000 kg la cea din Sînpaul.

I. COSMA, coresp.

Am vizitat două brigăzi de tractoare ale S.M.T.-ului din Aradul Nou. Pe cea din Vladimirescu și pe cea din Mindruloș. M-a interesat în special condițiile de muncă și de trai.

Fără a-și proslăvi pe tractoriștii din brigada de la Vladimirescu, vagonul lor dormitor e aproape farmacie. Că rășenia din interior, paturile așternute frumos cu cearcafuri albe, totul arată a veselie.

Alt aspect, la Mindruloș. Aici, două vagoane dormitor cu totul altfel. În vagonul tractoriștilor murdărie, cearcafuri murdare. Vagonul ucenicilor — și mai murdar. Într-un colț o mină de paie acoperite cu două cearcafuri soioase, se întîlează „pat”. Practic, „patul”, din cauza îngustimii, nu servește decît la doi băieți, al treilea doarme pur și simplu pe scinduri. În jurul vagoanelor dormitor, clijiva oameni trebaluiesc la trei tractoare.

Se spune că ele au fost reparate pentru campania de vară.

Tractoriștii, e drept, nou angajați, afirmă contrariul. Mai multe informații ne-ar fi putut da șeful brigăzii, tov. Pătrunjel. Sosit și plecat din stațiune dimineața, el nu și-a făcut apariția la brigadă nici pînă la ora 14. Am renunțat deci la informațiile lui și socotim că atît el cît și pontatorul-alimentator al brigăzii ar merita o săpuneală pentru că n-au grijă de oameni.

Secerișul e pe terminate

Încă din 10 iulie în Zimandul Nou s-a terminat seceratul orzului și orzoacei de pe întreaga suprafață cultivată. Două zile mai tîrziu, în comună mai erau de secerat doar 238 ha de griu. Mobilizarea colectivităților și a țărănilor întovărășiți și individuali la lucru a fost una din condi-

țiile care au permis apropierea de sfîrșit a seceratului.

În frunte la recoltă se situează gospodăriile colective, iar dintre țărani individuali, fruntași sint deputații Mihai Gyure, Maria Tolor, precum și Alexandru Horvath.

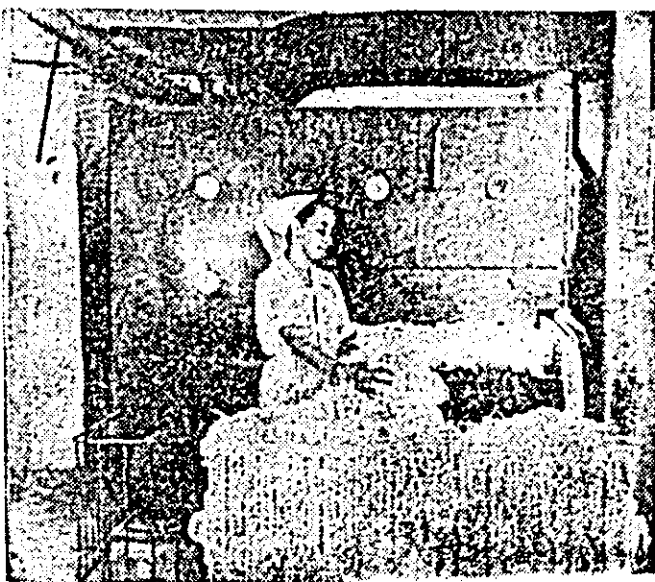
GH NICOLAIȚA, coresp.

Utilaje noi

La întreprinderea I.O.I.L. nr. 2 Arad, secția vală hidrofilă, s-a pus în funcție un nou cuplor pentru uscare.

Instalarea acestui uscător contribuie la creșterea productivității muncii, îmbunătățind totodată condițiile de muncă ale lucrătorilor din această secție.

ÎN CLISEU: noul uscător de vată, funcționînd sub privirea atentă a muncitoare Persida Curta.

Ultimul spectacol

Cercul de stat din București prezintă azi ultimul spectacol în orașul nostru, după care va pleca la Oradea.

CE E NOU ÎN ORAȘUL NOSTRU

Veste bună pentru artiștii amatori din Pirneava

Despre artiștii amatori din cartierul Pirneava s-a scris de multe ori lucruri frumoase. Succesele obținute de ei pe tărîmul culturii de masă, sint rodul strădaniei pe care au depus-o zi de zi în cadrul căminului cultural din cartier. Nu se poate spune că nu au întâmpinat și unele greutăți. Toate acestea au fost înlăturate însă prin muncă, prin dîrzenia cu care s-au pregătit. Un singur lucru n-au putut rezolva singuri acești tineri înimoiși: repararea căminului.

Peste puțin timp se va rezolva și această problemă. Statul popular orașeneș a hotărît repararea

căminului cultural din Pirneava. Proiectele sint gata. Fondurile sint aprobate. În scurt timp vor începe lucrările.

Bazinul de înot va fi gata în curînd

Recenta hotărâre a C. C. al P.M.R. cu privire la îmbunătățirea mișcării de cultură fizică și sport în țara noastră sublinia succesele deosebite pe care cultura fizică și sportul le-au obținut pînă acum. De asemenea erau socotite în evidență lipsurile care mai dăunau încă în acest sector de ac-

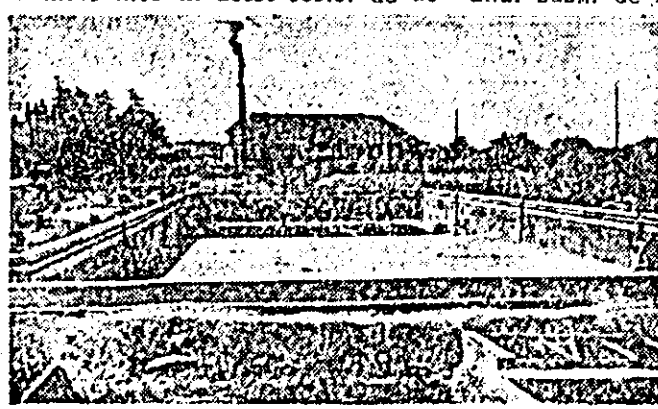
Actorii arădeni vor prezenta spectacole pe litoral

Un grup de actori de la Teatrul de Stat din Arad care a jucat spectacolul „Cavalerul mut” de Holțai Jenő se va deplasa în stațiunea balneo-climaterică Vasile Roașă, unde va sta mai multe zile. În acest timp muncitorii aflați la odihnă vor avea prilejul să vizioneze spectacolul „Cavalerul mut”.

În Arad s-a început construirea unui bazin de înot.

Lucrările de construire a bazinului sint aproape gata. Rămîne să se execute lucrările de canalizare. Acest bazin va fi acoperit.

ÎN CLISEU: iată cum arată noul bazin de înot.

REFLECȚII DESPRE FESTIVAL

Îmi amintesc de miezul unei veri seceratoase care adăstase la noi în urmă cu ani.

Nu adia nici o boare, vîzduhul parcă se-mpietrise. Iarba arsă și rîlia sub picioare... Iar pădurea părea o catedrală unde și cel din urmă dohovnic își dăduse sfîrșitul. În ea, cu botul fript de sece, avînd niște priviri lunguroase în care puteai citi o deznădejde sfîșietoare, clițele lingeau pietrele de la izvor pe care se mai prelingea din cînd în cînd cîte o picătură firavă de apă. Din copaci, frunzele oșlîte preîmpunau, cădeau... „Și oamenii, oamenii cu palmele

streșină la ochi, cătau spre cer așteptînd ploaia... ploaia... Dar cerul părea de opal și ploaia înțirzia să vină, de parcă se strămutase într-altă galaxie.

Inseminări

Ea a venit totuși. Într-o noapte, prin surprindere. Și a plouat mult... mult... cîzînd ea o bine cuvîntare pe iarbă arsă, pe copacii desfrunziți, pe suflute... Totul se înviorase. Mai apoi, din glia îmbibată cu apă, sub mîngîierea caldă a razelor au

început să renască firele de lărbă, iar pe ramurile uscate ale copacilor s-au ivit mîldișe noi: copacii dădeau a doua oară!

La asta m-am gîndit acum în preajma Festivalului de la Moscova.

La marea sărbătoare se vor „înfrînge tineri” din toate colțurile lumii. Vor veni aici tineri din Anglia, patria lui Shakespeare, din Parisul lui Verlaine, ca și din India, țara lui Calidasa și Tagore. Vor veni aici tineri din Egiptul cu piramide nemuritoare, din Chile, țara salpetrului, ca și din Algeria înecată în lumii războiului deslănțuit de agresorii francezi.

Vor veni și tineri din țările de democrație populară, pentru ca împreună să-și unească miile de voci, strigînd într-un glas: „Pace și prietenie!” — glas care, ca un tunet să răzbată chiar și-n Casa Albă de peste ocean.

Mulți dintre tinerii lumii, în suflutele cărora mîntu cu tîlburăzul negru al deșămurății nu va fi lăsat nici o urmă, cunosc viața adevărată a oamenilor sovietici. Cunoșc înflăcările lor realizări; de aceea vor părea mai puțin surprinși cînd, în zilele festivalului, vor veni în contact direct cu ele. Dar, alături de acestea, vor fi și fără îndoială și unii din țările capitaliste care, plecîndu-și urechea în spatele mării marilor lor, vor crede că și mai cîte despre soviete. Ei vor veni în suflute cu o seceță adîncă. Și cîi de surprinși vor părea vîzînd adevărata față a lucrurilor!

Masca de întineric sub care stăpînii lor i-au finit ani și ani prin cele scrise în ziar, sau difuzate la radio despre Uniunea Sovietică, va cădea zdrobită sub picioare: adevărul se va lîpi de cugețul lor ca un altor roditor.

Și atunci cînd pe statuile Păcii și Prieteniei săpate adînc în inimile tuturor inimilor de închidere a Festivalului își va pune ca o pecete sărutul de noie, atunci cînd toți tinerii se vor îndrepta spre patria lor, oare cîți dintre ei nu se vor întoarce renăscați, cum renăște vegetația după o ploaie binefăcătoare?

Copacii pot să dea și a doua oară
D. CICHIRĂ

PRAGMA CULTURALĂ

La sfârșit de stagione

S-a încheiat încă o stagione teatrală.

Aplauzelo prelungite duc spre cabine salutul spectatorilor care de-a lungul stagiunii au trăit, alături de actori, aceleași emoții, aceleași bucurii și uneori aceleași... decepții.

Și acum, la odihnă; o bine meritată odihnă. A fost o stagione grea datorită împrejurărilor care ne-au silit să schimbăm locul de muncă cu unul impropriu din foarte multe puncte de vedere. Dar acest fapt nu a însemnat și dezertarea de la datorie. Dimpotrivă. Parcă mai mult ca oricând, în trog colectivul s-a strâns mai puternic în jurul înfruntărilor care ne-au silit să schimbăm locul de muncă cu unul impropriu din foarte multe puncte de vedere. Dar acest fapt nu a însemnat și dezertarea de la datorie. Dimpotrivă. Parcă mai mult ca oricând, în trog colectivul s-a strâns mai puternic în jurul înfruntărilor care ne-au silit să schimbăm locul de muncă cu unul impropriu din foarte multe puncte de vedere.

Da. Colectivul teatrului a avut și are încredere în ziua de mine.

Azi trăim cea mai fierbinte emoție, emoția așteptării. Grija partidului și guvernului, interesul neobosit al organelor locale de partid și de stat prind viață.

Prin vechiul teatru au început să mișoare echipele de tineri ingineri măsurători. Creioanele și ocheterele, righele de calcul, alărgă neobosite pe birou de la capătul efortului va purta minusculele nume de: „proiect al Teatrului de stat din Arad”.

Stagiunea care s-a încheiat ne-a adus mulțumirea unor realizări frumoase și apreciable. Piese ca: „Soțul ideal”, „Doamna ministru”, „Tache, Ianke și Cadre” și, în special, „Cavalerul mut” vor rămâne în amintirea publicului spectator multă vreme de acum înainte. Toate aceste realizări sînt rezultatul creșterii conștiinței cetățenești a membrilor colectivului, rezultatul efortului de-

pus pentru dezvoltarea permanentă a măiestriei actoricești a fiecăruia, rezultatul grijii pe care statul nostru o poartă teatrului.

Dar așa cum de-a lungul stagiunii am avut realizări, trebuie să recunoaștem că au existat și lipsuri. Au fost spectacole care nu au ajuns la nivelul artistic dorit, fie greșite „vizuiri regizorale”, fie superficialități cu care s-a lucrat. Printre ele putem aminti: „Steaua fără nume”, „Cei de mine” etc.

Teatrul de stat din Arad s-a prezentat la „Concursul tinerilor actori” în condiții nepermise, neputînd participa la faza pe țară.

Aceste puține, dar mari lipsuri, trebuie să constituie pentru muncă noastră de viitor învățăminte peste care nu avem voie să trecem.

Stagiunea teatrală 1957—1958 înseamnă începerea celei de-a 10-a stagiuni de existență a Teatrului de stat din Arad.

În lumina acestui fapt, sarcinile ce ne stau în față sînt pe cît de frumoase pe aît de grele.

Gustul pentru frumos și sănătos, puterea de apreciere a publicului au crescut mult în ultimii ani. Prin felul cum ne vom prezenta în noua stagiune trebuie să facem față exigențelor mereu crescînde și îndreptățite a muncitorilor din orașul nostru. Credem că prin repertoriul compus din piese ca: „Fintina Blanduziei”, „Doctor în filosofie”, „Tragedia optimistă”, „Familie nobilă”, „Topaze”, „Micul burghez”, „Femeia îndărătnică” etc. am creat premise serioase unei stagiuni puternice.

Întreaga noastră muncă va trebui să fie un prinos adus tuturor aceluia care timp de 10 ani ne-au înmbrățit cu căldură și dragoste.

MIRCEA GRAUR,
director al Teatrului de stat Arad

IN CLISEU: un aspect din piesa „Cavalerul mut” de Heltai Jenő, prezentată în această stagiune.

Noaptea de la Călugăreni

Noaptea înalte, nopți fără pereche, Cu luciferi calzi pictați pe neant, Cînd în alba cerului ureche Luna-i o mărgea de diamant.

Noaptea înalte, nopți fără de seamă, Cînd tăcerea sună ca un scut, Cu furtuni și cu neliniști geamă, Calmul vostru nu l-am priceput.

N-am știut ce farmec voi aștepta În mireme tari de griu cosit, Cînd, departe-n timp, sub plopii vineți

Osteniți, cogașii-au adormit.

Picurînd, pe ploape cade tîlna, Vise-adînci se nasc și se-nterup, Iar din ploșca somnului odihna — Vin înălțări — se scurge-n trup.

Chiar și vîntu-și curmă—atuncea pașii Priponit de nucul dintre vii. Linște... Pe pustă dorm cogașii... — Și-n curînd începe-a doua zi.

Călugăreni, iulie 1957
D. RACHICI

Piese de teatru cu o vechime de peste două secole

Petersburg — Petrograd — Leningrad — această toamnă a inspirat pe artiști și dramaturgi, pe poeți și compozitori, nu numai din Rusia ci și din alte țări.

Primele lucrări despre acest frumos oraș rusec au apărut odată cu orașul însuși.

La biblioteca publică „Sanktiov-Seodrin” din Leningrad se păstrează peste 50 de piese străine consacrate întotdeauna Petersburgului și lui Petru I. Între acestea 19 sînt franceze, 18 — germane, 3 — engleze, 2 — spaniole, 2 — austriece.

S-au păstrat și numeroase piese rusești despre Petersburg, scrises înainte de revoluție și avînd ca temă viața de toate zilele a orașului.

La Biblioteca Academiei de Științe

a U.R.S.S., se păstrează un manuscris interesant, dar care pînă acum nu a reținut atenția cercetătorilor. Este vorba de o piesă de un autor necunoscut, unde într-o formă alegorică se povestește despre lupta dusă de Petru I pentru gurile Nevei. Tot atunci această piesă a fost pusă în scenă de teatrul Petrovsk, care fusese deschis în acea perioadă. În 1725, la un teatru amenajat pe lângă un spital militar din Moscova, s-a jucat o altă piesă despre construirea Petersburgului și despre meritele militare ale lui Petru I. Manuscrisul acestei piese a fost găsit recent și se păstrează la Leningrad, la Institutul de literatură rusă al Academiei de Științe a U.R.S.S.

IN TURNEU

Ansambliul de estradă de pe lîngă Statul popular orășenesc efectuează un turneu prin comunele regiunii Ti-

mișoara (Nădlac, Șelîn, Semlac și altele).

Programul prezentat va fi revista muzicală „O zi la Arad”.

Aradul sub Mihai Viteazul (1599—1601)

Una din problemele puțin cunoscute din istoria părților arădene este, fără îndoială, stăpînirea lui Mihai Viteazul în aceste meleaguri.

Istoria ne vorbește despre aceste fapte. Știm că importante cetăți de la Ineu și Lipova precum și cea mai mare parte a fostei regiuni arădene au intrat efectiv sub stăpînire la Mihai Viteazul (în anii 1599—1601), care a urmărit îndecaproe situația acestor regiuni de graniță mult revendicate de otomani.

După victoria de la Șelimbăr (13 octombrie 1599) și intrarea victorioasă în Alba Iulia (1 noiembrie 1599) Mihai Viteazul căuta să pună stăpînire în timpul cel mai scurt pe cetățile care-i puteau asigura menținerea Transilvaniei.

Adepții dominației habsburgice i înșelînceau în grabă pe generalul Basta, comandantul suprem imperial din Ungaria, cerîndu-i ajutorul. Mihai Viteazul a reușit însă să acționeze mai rapid: la 25 decembrie se raportează Vienei că Mihai a reușit să aducă garnizoană muntească la Lipova, lucru care se va întîmpla în curînd și la Ineu. Mihai Viteazul a reușit să pună stăpînire și asupra

cetăților mai mici din comitatele Arad și Zărand.

Se știe că aceste cetăți au fost recucerite abia în anul 1595, în urma războaielor antiotomane, de o unitate a armatei ardelenice condusă de generalul Borbely. Turcii, care pînă atunci nu le-au putut recuceri definitiv, prin forța armelor, căutau să profite de situația precară a lui Mihai Viteazul, cerîndu-i să le restituie împreună cu cetățile puternice de la Lugoj și Caransebeș.

Unii din sfetnicii lui Mihai propuneau ca aceste cetăți să fie predate împăratului Rudolf, deoarece dacă ar ajunge în mina otomanilor le-ar deschide drumul Transilvaniei. Mihai și majoritatea sfetnicilor săi au respins această propunere.

Prin emisarul său, Kornis Gaspar, stăpînitorul domeniului înșelînceau în grabă pe generalul Basta, comandantul suprem imperial din Ungaria, cerîndu-i ajutorul. Mihai Viteazul a reușit însă să acționeze mai rapid: la 25 decembrie se raportează Vienei că Mihai a reușit să aducă garnizoană muntească la Lipova, lucru care se va întîmpla în curînd și la Ineu. Mihai Viteazul a reușit să pună stăpînire și asupra

celor mai mici din comitatele Arad și Zărand. Se știe că aceste cetăți au fost recucerite abia în anul 1595, în urma războaielor antiotomane, de o unitate a armatei ardelenice condusă de generalul Borbely. Turcii, care pînă atunci nu le-au putut recuceri definitiv, prin forța armelor, căutau să profite de situația precară a lui Mihai Viteazul, cerîndu-i să le restituie împreună cu cetățile puternice de la Lugoj și Caransebeș. Unii din sfetnicii lui Mihai propuneau ca aceste cetăți să fie predate împăratului Rudolf, deoarece dacă ar ajunge în mina otomanilor le-ar deschide drumul Transilvaniei. Mihai și majoritatea sfetnicilor săi au respins această propunere. Prin emisarul său, Kornis Gaspar, stăpînitorul domeniului înșelînceau în grabă pe generalul Basta, comandantul suprem imperial din Ungaria, cerîndu-i ajutorul. Mihai Viteazul a reușit însă să acționeze mai rapid: la 25 decembrie se raportează Vienei că Mihai a reușit să aducă garnizoană muntească la Lipova, lucru care se va întîmpla în curînd și la Ineu. Mihai Viteazul a reușit să pună stăpînire și asupra

celor mai mici din comitatele Arad și Zărand. Se știe că aceste cetăți au fost recucerite abia în anul 1595, în urma războaielor antiotomane, de o unitate a armatei ardelenice condusă de generalul Borbely. Turcii, care pînă atunci nu le-au putut recuceri definitiv, prin forța armelor, căutau să profite de situația precară a lui Mihai Viteazul, cerîndu-i să le restituie împreună cu cetățile puternice de la Lugoj și Caransebeș. Unii din sfetnicii lui Mihai propuneau ca aceste cetăți să fie predate împăratului Rudolf, deoarece dacă ar ajunge în mina otomanilor le-ar deschide drumul Transilvaniei. Mihai și majoritatea sfetnicilor săi au respins această propunere.

Prin emisarul său, Kornis Gaspar, stăpînitorul domeniului înșelînceau în grabă pe generalul Basta, comandantul suprem imperial din Ungaria, cerîndu-i ajutorul. Mihai Viteazul a reușit însă să acționeze mai rapid: la 25 decembrie se raportează Vienei că Mihai a reușit să aducă garnizoană muntească la Lipova, lucru care se va întîmpla în curînd și la Ineu. Mihai Viteazul a reușit să pună stăpînire și asupra

celor mai mici din comitatele Arad și Zărand. Se știe că aceste cetăți au fost recucerite abia în anul 1595, în urma războaielor antiotomane, de o unitate a armatei ardelenice condusă de generalul Borbely. Turcii, care pînă atunci nu le-au putut recuceri definitiv, prin forța armelor, căutau să profite de situația precară a lui Mihai Viteazul, cerîndu-i să le restituie împreună cu cetățile puternice de la Lugoj și Caransebeș. Unii din sfetnicii lui Mihai propuneau ca aceste cetăți să fie predate împăratului Rudolf, deoarece dacă ar ajunge în mina otomanilor le-ar deschide drumul Transilvaniei. Mihai și majoritatea sfetnicilor săi au respins această propunere.

Prin emisarul său, Kornis Gaspar, stăpînitorul domeniului înșelînceau în grabă pe generalul Basta, comandantul suprem imperial din Ungaria, cerîndu-i ajutorul. Mihai Viteazul a reușit însă să acționeze mai rapid: la 25 decembrie se raportează Vienei că Mihai a reușit să aducă garnizoană muntească la Lipova, lucru care se va întîmpla în curînd și la Ineu. Mihai Viteazul a reușit să pună stăpînire și asupra

celor mai mici din comitatele Arad și Zărand. Se știe că aceste cetăți au fost recucerite abia în anul 1595, în urma războaielor antiotomane, de o unitate a armatei ardelenice condusă de generalul Borbely. Turcii, care pînă atunci nu le-au putut recuceri definitiv, prin forța armelor, căutau să profite de situația precară a lui Mihai Viteazul, cerîndu-i să le restituie împreună cu cetățile puternice de la Lugoj și Caransebeș. Unii din sfetnicii lui Mihai propuneau ca aceste cetăți să fie predate împăratului Rudolf, deoarece dacă ar ajunge în mina otomanilor le-ar deschide drumul Transilvaniei. Mihai și majoritatea sfetnicilor săi au respins această propunere.

Prin emisarul său, Kornis Gaspar, stăpînitorul domeniului înșelînceau în grabă pe generalul Basta, comandantul suprem imperial din Ungaria, cerîndu-i ajutorul. Mihai Viteazul a reușit însă să acționeze mai rapid: la 25 decembrie se raportează Vienei că Mihai a reușit să aducă garnizoană muntească la Lipova, lucru care se va întîmpla în curînd și la Ineu. Mihai Viteazul a reușit să pună stăpînire și asupra

celor mai mici din comitatele Arad și Zărand. Se știe că aceste cetăți au fost recucerite abia în anul 1595, în urma războaielor antiotomane, de o unitate a armatei ardelenice condusă de generalul Borbely. Turcii, care pînă atunci nu le-au putut recuceri definitiv, prin forța armelor, căutau să profite de situația precară a lui Mihai Viteazul, cerîndu-i să le restituie împreună cu cetățile puternice de la Lugoj și Caransebeș. Unii din sfetnicii lui Mihai propuneau ca aceste cetăți să fie predate împăratului Rudolf, deoarece dacă ar ajunge în mina otomanilor le-ar deschide drumul Transilvaniei. Mihai și majoritatea sfetnicilor săi au respins această propunere.

Prin emisarul său, Kornis Gaspar, stăpînitorul domeniului înșelînceau în grabă pe generalul Basta, comandantul suprem imperial din Ungaria, cerîndu-i ajutorul. Mihai Viteazul a reușit însă să acționeze mai rapid: la 25 decembrie se raportează Vienei că Mihai a reușit să aducă garnizoană muntească la Lipova, lucru care se va întîmpla în curînd și la Ineu. Mihai Viteazul a reușit să pună stăpînire și asupra

celor mai mici din comitatele Arad și Zărand. Se știe că aceste cetăți au fost recucerite abia în anul 1595, în urma războaielor antiotomane, de o unitate a armatei ardelenice condusă de generalul Borbely. Turcii, care pînă atunci nu le-au putut recuceri definitiv, prin forța armelor, căutau să profite de situația precară a lui Mihai Viteazul, cerîndu-i să le restituie împreună cu cetățile puternice de la Lugoj și Caransebeș. Unii din sfetnicii lui Mihai propuneau ca aceste cetăți să fie predate împăratului Rudolf, deoarece dacă ar ajunge în mina otomanilor le-ar deschide drumul Transilvaniei. Mihai și majoritatea sfetnicilor săi au respins această propunere.

Prin emisarul său, Kornis Gaspar, stăpînitorul domeniului înșelînceau în grabă pe generalul Basta, comandantul suprem imperial din Ungaria, cerîndu-i ajutorul. Mihai Viteazul a reușit însă să acționeze mai rapid: la 25 decembrie se raportează Vienei că Mihai a reușit să aducă garnizoană muntească la Lipova, lucru care se va întîmpla în curînd și la Ineu. Mihai Viteazul a reușit să pună stăpînire și asupra

celor mai mici din comitatele Arad și Zărand. Se știe că aceste cetăți au fost recucerite abia în anul 1595, în urma războaielor antiotomane, de o unitate a armatei ardelenice condusă de generalul Borbely. Turcii, care pînă atunci nu le-au putut recuceri definitiv, prin forța armelor, căutau să profite de situația precară a lui Mihai Viteazul, cerîndu-i să le restituie împreună cu cetățile puternice de la Lugoj și Caransebeș. Unii din sfetnicii lui Mihai propuneau ca aceste cetăți să fie predate împăratului Rudolf, deoarece dacă ar ajunge în mina otomanilor le-ar deschide drumul Transilvaniei. Mihai și majoritatea sfetnicilor săi au respins această propunere.

Prin emisarul său, Kornis Gaspar, stăpînitorul domeniului înșelînceau în grabă pe generalul Basta, comandantul suprem imperial din Ungaria, cerîndu-i ajutorul. Mihai Viteazul a reușit însă să acționeze mai rapid: la 25 decembrie se raportează Vienei că Mihai a reușit să aducă garnizoană muntească la Lipova, lucru care se va întîmpla în curînd și la Ineu. Mihai Viteazul a reușit să pună stăpînire și asupra

celor mai mici din comitatele Arad și Zărand. Se știe că aceste cetăți au fost recucerite abia în anul 1595, în urma războaielor antiotomane, de o unitate a armatei ardelenice condusă de generalul Borbely. Turcii, care pînă atunci nu le-au putut recuceri definitiv, prin forța armelor, căutau să profite de situația precară a lui Mihai Viteazul, cerîndu-i să le restituie împreună cu cetățile puternice de la Lugoj și Caransebeș. Unii din sfetnicii lui Mihai propuneau ca aceste cetăți să fie predate împăratului Rudolf, deoarece dacă ar ajunge în mina otomanilor le-ar deschide drumul Transilvaniei. Mihai și majoritatea sfetnicilor săi au respins această propunere.

Prin emisarul său, Kornis Gaspar, stăpînitorul domeniului înșelînceau în grabă pe generalul Basta, comandantul suprem imperial din Ungaria, cerîndu-i ajutorul. Mihai Viteazul a reușit însă să acționeze mai rapid: la 25 decembrie se raportează Vienei că Mihai a reușit să aducă garnizoană muntească la Lipova, lucru care se va întîmpla în curînd și la Ineu. Mihai Viteazul a reușit să pună stăpînire și asupra

celor mai mici din comitatele Arad și Zărand. Se știe că aceste cetăți au fost recucerite abia în anul 1595, în urma războaielor antiotomane, de o unitate a armatei ardelenice condusă de generalul Borbely. Turcii, care pînă atunci nu le-au putut recuceri definitiv, prin forța armelor, căutau să profite de situația precară a lui Mihai Viteazul, cerîndu-i să le restituie împreună cu cetățile puternice de la Lugoj și Caransebeș. Unii din sfetnicii lui Mihai propuneau ca aceste cetăți să fie predate împăratului Rudolf, deoarece dacă ar ajunge în mina otomanilor le-ar deschide drumul Transilvaniei. Mihai și majoritatea sfetnicilor săi au respins această propunere.

Prin emisarul său, Kornis Gaspar, stăpînitorul domeniului înșelînceau în grabă pe generalul Basta, comandantul suprem imperial din Ungaria, cerîndu-i ajutorul. Mihai Viteazul a reușit însă să acționeze mai rapid: la 25 decembrie se raportează Vienei că Mihai a reușit să aducă garnizoană muntească la Lipova, lucru care se va întîmpla în curînd și la Ineu. Mihai Viteazul a reușit să pună stăpînire și asupra

celor mai mici din comitatele Arad și Zărand. Se știe că aceste cetăți au fost recucerite abia în anul 1595, în urma războaielor antiotomane, de o unitate a armatei ardelenice condusă de generalul Borbely. Turcii, care pînă atunci nu le-au putut recuceri definitiv, prin forța armelor, căutau să profite de situația precară a lui Mihai Viteazul, cerîndu-i să le restituie împreună cu cetățile puternice de la Lugoj și Caransebeș. Unii din sfetnicii lui Mihai propuneau ca aceste cetăți să fie predate împăratului Rudolf, deoarece dacă ar ajunge în mina otomanilor le-ar deschide drumul Transilvaniei. Mihai și majoritatea sfetnicilor săi au respins această propunere.

Prin emisarul său, Kornis Gaspar, stăpînitorul domeniului înșelînceau în grabă pe generalul Basta, comandantul suprem imperial din Ungaria, cerîndu-i ajutorul. Mihai Viteazul a reușit însă să acționeze mai rapid: la 25 decembrie se raportează Vienei că Mihai a reușit să aducă garnizoană muntească la Lipova, lucru care se va întîmpla în curînd și la Ineu. Mihai Viteazul a reușit să pună stăpînire și asupra

celor mai mici din comitatele Arad și Zărand. Se știe că aceste cetăți au fost recucerite abia în anul 1595, în urma războaielor antiotomane, de o unitate a armatei ardelenice condusă de generalul Borbely. Turcii, care pînă atunci nu le-au putut recuceri definitiv, prin forța armelor, căutau să profite de situația precară a lui Mihai Viteazul, cerîndu-i să le restituie împreună cu cetățile puternice de la Lugoj și Caransebeș. Unii din sfetnicii lui Mihai propuneau ca aceste cetăți să fie predate împăratului Rudolf, deoarece dacă ar ajunge în mina otomanilor le-ar deschide drumul Transilvaniei. Mihai și majoritatea sfetnicilor săi au respins această propunere.

Prin emisarul său, Kornis Gaspar, stăpînitorul domeniului înșelînceau în grabă pe generalul Basta, comandantul suprem imperial din Ungaria, cerîndu-i ajutorul. Mihai Viteazul a reușit însă să acționeze mai rapid: la 25 decembrie se raportează Vienei că Mihai a reușit să aducă garnizoană muntească la Lipova, lucru care se va întîmpla în curînd și la Ineu. Mihai Viteazul a reușit să pună stăpînire și asupra

celor mai mici din comitatele Arad și Zărand. Se știe că aceste cetăți au fost recucerite abia în anul 1595, în urma războaielor antiotomane, de o unitate a armatei ardelenice condusă de generalul Borbely. Turcii, care pînă atunci nu le-au putut recuceri definitiv, prin forța armelor, căutau să profite de situația precară a lui Mihai Viteazul, cerîndu-i să le restituie împreună cu cetățile puternice de la Lugoj și Caransebeș. Unii din sfetnicii lui Mihai propuneau ca aceste cetăți să fie predate împăratului Rudolf, deoarece dacă ar ajunge în mina otomanilor le-ar deschide drumul Transilvaniei. Mihai și majoritatea sfetnicilor săi au respins această propunere.

Prin emisarul său, Kornis Gaspar, stăpînitorul domeniului înșelînceau în grabă pe generalul Basta, comandantul suprem imperial din Ungaria, cerîndu-i ajutorul. Mihai Viteazul a reușit însă să acționeze mai rapid: la 25 decembrie se raportează Vienei că Mihai a reușit să aducă garnizoană muntească la Lipova, lucru care se va întîmpla în curînd și la Ineu. Mihai Viteazul a reușit să pună stăpînire și asupra

celor mai mici din comitatele Arad și Zărand. Se știe că aceste cetăți au fost recucerite abia în anul 1595, în urma războaielor antiotomane, de o unitate a armatei ardelenice condusă de generalul Borbely. Turcii, care pînă atunci nu le-au putut recuceri definitiv, prin forța armelor, căutau să profite de situația precară a lui Mihai Viteazul, cerîndu-i să le restituie împreună cu cetățile puternice de la Lugoj și Caransebeș. Unii din sfetnicii lui Mihai propuneau ca aceste cetăți să fie predate împăratului Rudolf, deoarece dacă ar ajunge în mina otomanilor le-ar deschide drumul Transilvaniei. Mihai și majoritatea sfetnicilor săi au respins această propunere.

Prin emisarul său, Kornis Gaspar, stăpînitorul domeniului înșelînceau în grabă pe generalul Basta, comandantul suprem imperial din Ungaria, cerîndu-i ajutorul. Mihai Viteazul a reușit însă să acționeze mai rapid: la 25 decembrie se raportează Vienei că Mihai a reușit să aducă garnizoană muntească la Lipova, lucru care se va întîmpla în curînd și la Ineu. Mihai Viteazul a reușit să pună stăpînire și asupra

celor mai mici din comitatele Arad și Zărand. Se știe că aceste cetăți au fost recucerite abia în anul 1595, în urma războaielor antiotomane, de o unitate a armatei ardelenice condusă de generalul Borbely. Turcii, care pînă atunci nu le-au putut recuceri definitiv, prin forța armelor, căutau să profite de situația precară a lui Mihai Viteazul, cerîndu-i să le restituie împreună cu cetățile puternice de la Lugoj și Caransebeș. Unii din sfetnicii lui Mihai propuneau ca aceste cetăți să fie predate împăratului Rudolf, deoarece dacă ar ajunge în mina otomanilor le-ar deschide drumul Transilvaniei. Mihai și majoritatea sfetnicilor săi au respins această propunere.

Prin emisarul său, Kornis Gaspar, stăpînitorul domeniului înșelînceau în grabă pe generalul Basta, comandantul suprem imperial din Ungaria, cerîndu-i ajutorul. Mihai Viteazul a reușit însă să acționeze mai rapid: la 25 decembrie se raportează Vienei că Mihai a reușit să aducă garnizoană muntească la Lipova, lucru care se va întîmpla în curînd și la Ineu. Mihai Viteazul a reușit să pună stăpînire și asupra

celor mai mici din comitatele Arad și Zărand. Se știe că aceste cetăți au fost recucerite abia în anul 1595, în urma războaielor antiotomane, de o unitate a armatei ardelenice condusă de generalul Borbely. Turcii, care pînă atunci nu le-au putut recuceri definitiv, prin forța armelor, căutau să profite de situația precară a lui Mihai Viteazul, cerîndu-i să le restituie împreună cu cetățile puternice de la Lugoj și Caransebeș. Unii din sfetnicii lui Mihai propuneau ca aceste cetăți să fie predate împăratului Rudolf, deoarece dacă ar ajunge în mina otomanilor le-ar deschide drumul Transilvaniei. Mihai și majoritatea sfetnicilor săi au respins această propunere.

Prin emisarul său, Kornis Gaspar, stăpînitorul domeniului înșelînceau în grabă pe generalul Basta, comandantul suprem imperial din Ungaria, cerîndu-i ajutorul. Mihai Viteazul a reușit însă să acționeze mai rapid: la 25 decembrie se raportează Vienei că Mihai a reușit să aducă garnizoană muntească la Lipova, lucru care se va întîmpla în curînd și la Ineu. Mihai Viteazul a reușit să pună stăpînire și asupra

celor mai mici din comitatele Arad și Zărand. Se știe că aceste cetăți au fost recucerite abia în anul 1595, în urma războaielor antiotomane, de o unitate a armatei ardelenice condusă de generalul Borbely. Turcii, care pînă atunci nu le-au putut recuceri definitiv, prin forța armelor, căutau să profite de situația precară a lui Mihai Viteazul, cerîndu-i să le restituie împreună cu cetățile puternice de la Lugoj și Caransebeș. Unii din sfetnicii lui Mihai propuneau ca aceste cetăți să fie predate împăratului Rudolf, deoarece dacă ar ajunge în mina otomanilor le-ar deschide drumul Transilvaniei. Mihai și majoritatea sfetnicilor săi au respins această propunere.

Prin emisarul său, Kornis Gaspar, stăpînitorul domeniului înșelînceau în grabă pe generalul Basta, comandantul suprem imperial din Ungaria, cerîndu-i ajutorul. Mihai Viteazul a reușit însă să acționeze mai rapid: la 25 decembrie se raportează Vienei că Mihai a reușit să aducă garnizoană muntească la Lipova, lucru care se va întîmpla în curînd și la Ineu. Mihai Viteazul a reușit să pună stăpînire și asupra

celor mai mici din comitatele Arad și Zărand. Se știe că aceste cetăți au fost recucerite abia în anul 1595, în urma războaielor antiotomane, de o unitate a armatei ardelenice condusă de generalul Borbely. Turcii, care pînă atunci nu le-au putut recuceri definitiv, prin forța armelor, căutau să profite de situația precară a lui Mihai Viteazul, cerîndu-i să le restituie împreună cu cetățile puternice de la Lugoj și Caransebeș. Unii din sfetnicii lui Mihai propuneau ca aceste cetăți să fie predate împăratului Rudolf, deoarece dacă ar ajunge în mina otomanilor le-ar deschide drumul Transilvaniei. Mihai și majoritatea sfetnicilor săi au respins această propunere.

Prin emisarul său, Kornis Gaspar, stăpînitorul domeniului înșelînceau în grabă pe generalul Basta, comandantul suprem imperial din Ungaria, cerîndu-i ajutorul. Mihai Viteazul a reușit însă să acționeze mai rapid: la 25 decembrie se raportează Vienei că Mihai a reușit să aducă garnizoană muntească la Lipova, lucru care se va întîmpla în curînd și la Ineu. Mihai Viteazul a reușit să pună stăpînire și asupra

celor mai mici din comitatele Arad și Zărand. Se știe că aceste cetăți au fost recucerite abia în anul 1595, în urma războaielor antiotomane, de o unitate a armatei ardelenice condusă de generalul Borbely. Turcii, care pînă atunci nu le-au putut recuceri definitiv, prin forța armelor, căutau să profite de situația precară a lui Mihai Viteazul, cerîndu-i să le restituie împreună cu cetățile puternice de la Lugoj și Caransebeș. Unii din sfetnicii lui Mihai propuneau ca aceste cetăți să fie predate împăratului Rudolf, deoarece dacă ar ajunge în mina otomanilor le-ar deschide drumul Transilvaniei. Mihai și majoritatea sfetnicilor săi au respins această propunere.

Prin emisarul său, Kornis Gaspar, stăpînitorul domeniului înșelînceau în grabă pe generalul Basta, comandantul suprem imperial din Ungaria, cerîndu-i ajutorul. Mihai Viteazul a reușit însă să acționeze mai rapid: la 25 decembrie se raportează Vienei că Mihai a reușit să aducă garnizoană muntească la Lipova, lucru care se va întîmpla în curînd și la Ineu. Mihai Viteazul a reușit să pună stăpînire și asupra

celor mai mici din comitatele Arad și Zărand. Se știe că aceste cetăți au fost recucerite abia în anul 1595, în urma războaielor antiotomane, de o unitate a armatei ardelenice condusă de generalul Borbely. Turcii, care pînă atunci nu le-au putut recuceri definitiv, prin forța armelor, căutau să profite de situația precară a lui Mihai Viteazul, cerîndu-i să le restituie împreună cu cetățile puternice de la Lugoj și Caransebeș. Unii din sfetnicii lui Mihai propuneau ca aceste cetăți să fie predate împăratului Rudolf, deoarece dacă ar

Grijă față de om

De curând s-a întors dintr-o stațiune de munte, împreună cu copilașul ei, Elena Eftimiu, vinzătoare la centrul de pline nr. 59 din Aradul Nou.

„Niciodată n-am petrecut zile mai plăcute, mai lipsite de griji, mai pline de bucurii ca acestea”, declară fruntașă.

Nu mai în semestrul I 18 salariați ai întreprinderii „Alimentară” și-au petrecut concediul în stațiuni balneoclimaterice. Comitetul de întreprindere s-a îngrijit de asemenea de amenajarea stațiunii Barața, unde în fiecare sâmbătă se duc în excursie zeci de salariați ai întreprinderii și unde își petrec concediul alte zeci de salariați, casa de odihnă având 21 locuri permanente.

Sfatul medicului

Hepatita epidemică

Icterul sau galbenirea este un simptom care însoțește de obicei boala de ficat sau bolile bășicii fierii. Icterul însoțește și hepatita epidemică, o boală gravă a ficatului.

De obicei, hepatita epidemică apare cu icter. Uneori însă, sunt bolnavi care n-au semne de galbenire. Acestea sunt formele așa numite neicterice. Acești bolnavi au totuși în organismul lor virusul bolii pe care-l elimină odată cu scaunul și urina. Aceste forme de boală ascunsă se întâlnesc mai des printre copii.

CUM INCEPE ȘI CARE SINT SEMNELE HEPATITEI EPIDEMICE?

Boala începe înainte de a apărea icterul, cu câteva zile sau chiar cu 2-3 săptămâni și, de aceea această perioadă a bolii se numește perioada preicterică.

În acest timp, bolnavul are diferite turburări: febră care uneori poate fi foarte ridicată, iar alții poate fi neobservată, o stare de oboseală și de indispoziție, dureri de cap, dureri în mușchi și turburări digestive. Bolnavul simte o greutate în dreptul ficatului, ca o senzație de apăsare dureroasă, are grețuri și îi lipsește cu desăvârșire pofta de mâncare.

Cu timpul, dacă bolnavul este atent, el va observa că urina începe să se închidă la culoare, iar albul ochilor începe să prindă o culoare gălbuie. Acestea sunt semnele icterului.

CUM SE RĂSPINDEȘTE BOALA?

Bolnavul de hepatită epidemică elimină virusul bolii prin scaun și urină.

El este infecțios, chiar din primele zile ale bolii, adică el poate transmite boala chiar de la începutul ei.

Microbii pot ajunge, dacă nu se respectă anumite reguli de igienă, în apă, pe alimente, pe fructe, pe zarzavaturi etc., infectându-le.

De pildă, dacă closetele nu sunt bine construite și igienice sau dacă bolnavii de hepatită epidemică nu le

încheierea primului semestru la uzinele textile „30 Decembrie” a fost bogată în realizări. Indicii de plan au fost realizați sau depășiți. La filo de bumbac planul semestrial a fost depășit cu 0,4 la sută, la țesături crude cu 0,1 la sută, la țesături finite cu 2,4 la sută, valoarea producției-marfă cu 3,5 la sută, iar planul de livrări cu 1,1 la sută.

Față de anul 1956, productivitatea muncii pe cap de salariat a crescut cu 6,7 la sută, iar pe cap de muncitor cu 6,8 la sută. Există o corelație justă între principalii indici de plan, creșterea productivității muncii pe

cap de salariat fiind mai mare decât creșterea fondului de salarii și a salariului-mediu.

Un factor important care a contribuit la aceste realizări este întrecerea socialistă și fînerea cu regularitate și în bune condiții a consădărilor de producție. În cadrul primului trimestru s-a evidențiat în întrecere filatura, iar pe semestrul cele mai bune rezultate în privința creșterii producției și îmbunătățirii calității produselor le-a obținut sectorul finisaj. Numeroși fruntași în producție: Susana Morgovan, Elisabeta Cojocaru, Susana Vekony, Elena Cazacu, Cristina Hirtău și alții, și-au depășit cu regularitate planurile de producție, dând în același timp produse de bună calitate. S-au evidențiat de asemenea mai multe brigăzi U.T.M. din filatură și țesătorie.

Măsurile tehnico-organizatorice luate și aplicate în această perioadă în procesul de producție au contribuit de asemenea la realizarea și depășirea planului semestrial. Printre aceste măsuri pot fi amintite: completarea noli linii de bătăj cu încă o lădă alimentatoare, trecerea de la sistemul clasic de laminare la laminaj cu două zone—la număr de 32 lăminare, introducerea lizierilor din fir răsucit corespunzător grosimii firelor de fond la toate articolele din țesătorie.

Și în ce privește îmbunătățirea calității și lărgirea sortimentelor s-au obținut realizări însemnate. Astfel, față de sarcina de plan se prevedea 81,7 la sută, noi am realizat 86 la sută țesături de calitate extra. În această perioadă am creat 50 articole noi în 200 de variații și 94 desene noi în imprimorie în 978 de poziții.

În primul semestru, unele produse ale întreprinderii noastre au fost exportate în: Liban, Iordania, Siria, Grecia, Austria, Vietnam etc., de unde am primit scrisori de mulțumire.

În ce privește îmbunătățirea condițiilor de muncă și de trai ale muncitorilor, am obținut unele realizări. Din cele 35 angajamente ale contractului colectiv cu termenul de executare în primul trimestru, 33 au fost

Timbul meteorologic

Centrul meteorologic Arad, comunică: Azi, 14 iulie 1957, vreme nestabilă cu cer variabil, mai noros ziua. Ploi locale sub formă de averse și manifestări electrice în cursul nopții.

Temperatura variabilă, ziua va cuprinde valori între 24 și 30 grade iar noaptea între 15 și 20 grade. Vânt potrivit cu intensificări temporare din vest.

Pentru următoarele trei zile: timp nestabil cu cer variabil favorabil ploilor locale după-amiază.

Din realizările întreprinderii pe primul semestru al anului

realizate și două sint în curs de terminare, iar alte șase angajamente au fost realizate înainte de termen. Multe lucrări social-culturale au fost realizate în afara contractului colectiv ca: terminarea construcției și amenajarea noli vopsitorii de bucăți, a bucătăriei de culori și executarea reparației capitale a imprimăriei, creându-se astfel condiții optime de muncă. Este în curs de construcție un nou local pentru secțiile desenatură, gravură, fotografură și molețură.

Din realizările sociale mai importante amintesc: înființarea, la Moncaș, a unei case pentru tabăra de pionieri și colonia de copii, precum și a unei case de odihnă, înzestrarea cu dușuri a băii de la căminul de zi, curățirea și spoierea bucătăriei și a întregului local al cantinei, reparația capitale a staționului, mărirea terenului de tenis nr. 3, de pe malul Mureșului și altele.

Desigur că în semestrul I al anului au existat în activitatea noastră și lipsuri. Astfel țesătoria, cu toate eforturile din trimestrul al II-lea, nu a realizat indicii de consum pe întregul semestru. Aceasta înseamnă că deservurile au fost mai multe decât se admite. În finisaj au existat perioade de muncă în asalt, în detrimentul calității produselor. N-am reușit să lichidăm fluctuația muncitorilor, din care cauză calificarea noilor veniți s-a făcut cu greu.

Preocuparea întregului colectiv al întreprinderii noastre este de a lichida toate aceste lipsuri, pentru ca în semestrul II al anului să obținem realizări și mai însemnate.

CONSTANTIN ARDELEANU,
director general al uzinelor „30 Decembrie”

NOTA

„Nervozitatea” tovarășei Tămaș

Nu odată s-a întâmplat ca la punctul alimentară din stația C.F.R. Arad să poată auzi cuvinte de felul acesta:

— Nu am... am, dar, n-am lăsat... uite-asa, nu-ți dau nimic, leși afară... Și trîntindu-și ușa în nas rămii afară, iar vinzătoarea, Elisabeta Tămaș, înculată în punctul alimentară.

Într-o zi, un celerist cu șalopeta unsuroasă s-a prezentat la punctul alimentară cerind pline albă, sau neagră.

— N-am — a primit răspunsul.

— Cum n-ai tovarășă, uite acolo în rafturi pline.

— Aceea e reținută... leși afară „unsurosule” nu îmi tot cînta atîta la ureche.

Omul, retrăgîndu-se, îi zise:

— Dacă așa merge treaba atunci lasă pe mine. Noi te-am pus aici, noi te... avansăm.

— Ce??? Voi??? Am eu „oameni”, nu mi-e frică de un „unsuros” și gata, n-o mai lungi și leși afară.

Omul leși fără pline.

Zilnic sint cazuri asemănătoare, cînd tovarășa vinzătoare Elisabeta Tămaș se „nervoează” și nu vinde decât pe sprinceană, iar mecanicii și fochiștii, cărora ea le spune „unsuroși”, sint nevoiți să plece la drum fără hrană.

Nimeni, deși tot personalul de serviciu C.F.R. o cunoaște, nu s-a ridicat împotriva acestei „nervoase”. Nimeni nu a cerut organelor în drept (pe care ea le socotește „puncte de sprîjin”) să rezolve această problemă (într-adevăr e o problemă).

Pînă la urmă tovarășa Tămaș va trebui să dea socoteală de felul cum își face datoria.

După părerea mea, „punctul de sprîjin” va trebui să la măsuri.

ION LUCA, coresp.

SĂRBĂTOAREA NAȚIONALĂ A FRANȚEI

14 iulie a devenit o mare sărbătoare națională a Franței.

14 iulie 1789 ne amintește de poporul Parisului care prăbușind zidurile Bastilei, făcea din nimicirea acestei fortărețe-temniță, simbolul unei ere noi, simbolul marșului victorios al omenirii spre zărilor libertății și progresului.

Pentru francezii, 14 iulie și-a păstrat marea sa semnificație. În fiecare an francezii sărbătoresc 14 iulie cu fervoare și entuziasm, dînd acestui manifest al sensului unei demonstrații pentru apărarea libertăților și a republicii.

Revoluția franceză a adus societății transformări calitative esențiale, a deschis o eră nouă în istoria Franței și a întregii omeniri. Întărită cu participarea maselor populare, apăsate din greu de jugul vechiului regim, revoluția de la 1789 a doborât monarhia absolutistă și regimul feudal, a instaurat republica, a fărînit noi instituții sociale și a proclamat vestita Declarație a drepturilor omului și cetățeanului.

Au trecut 168 de ani. În acești ani, nu odată cuvintele Marsellezei: „Libertate, scumpă libertate, susține brațele noastre războinice...” au fost pe buzele revoluționarilor francezi care au luptat cu arma în mînă pentru a apăra

Constituția amenințată, libertatea. Aceste idei generoase au aprins nădejdi noi în inimile popoarelor oprimare, care aspirau la libertate. Scurgerea vremii a arătat însă că în orînduirea burgheză aceste libertăți sint limitate, îngrădite de reacțiune și adesea cu totul nesocotite.

Tradițiile de luptă pe care revoluția din 1789 le-a dăruit poporului Franței sint apropiate poporului nostru. După veacuri de asuprire, izbitudine să doborîdească independența națională, să înlăturească în practică marea idee de egalitate și libertate pentru cel mulți, poporul nostru a primit și privește astăzi cu simpatie revoluția franceză și o preluște ca pe un mare eveniment.

Cetățenii patriei noastre își exprimă în această zi satisfacția că relațiile de prietenie dintre Republica Populară Romînă și Republica Franceză se îmbunătățesc în mod continuu.

În numele acestei prietenii, închinată cauzei comune, păcii și propășirii omenirii întregi, poporul romîn îi adresează poporului francez, cu prilejul sărbătorii naționale, cele mai călduroase urări de împlinire a năzuințelor sale de prosperitate și pace.

SPORT

Ion Micoreiu campion al lumii la popice

Vineri a luat sfîrșit la Viena proba individuală masculină din cadrul campionatului mondial de popice. În

trezindu-și de la adversarii, reprimantul R. P. Romine, Ion Micoreiu de la „Voința” Arad, a cucerit titlul de campion al lumii. El a totalizat 877 puncte, fiind urmat de cehoslovacul Prejlsler cu 868 puncte. Un alt concurent romîn, Francisc Micolă, a ocupat locul 10 cu 820 puncte.

Gală de box

Colectivul Flamura roșie U.T.A. organizează duminică, ora 9,30, în sala clubului „30 Decembrie”, o gală de box.

Scopul acestei reuniuni pugilistice este de a se selecționa cei mai buni boxeri în vederea întrecerilor între orașe care vor începe în curînd.

Energia Arad — Rabotnicki

Scopie

Metalurgiișii arădeni primesc miercuri vizita formației iugoslave Rabotnicki Scopie.

Selecționata Armatei Sirlene

joacă la Arad

Săptămîna aceasta, iubitorii sportului cu balonul rotund vor avea prilejul să-l vadă la lucru pe țesătoria arădenă în compania Selecționatelor Armatei Sirlene, care ne vizitează țara. Partida care se anunță deosebit de spectaculoasă se va disputa joi, pe stadionul „Progresul”, cu începerea de la ora 16.

Informații... informații...

COMUNICAT

SECȚIA ÎNVĂȚĂMÎNT ȘI CULTURĂ A SFATULUI POPULAR ORĂȘENESC ANUNȚĂ:

Cursurile de perfecționare a învățătorilor și educatoarelor se deschid la 15 iulie 1957, ora 9, în sala cinematografului „Nicolae Bălcescu”.

Secția de artă a Muzeului regional Arad a inaugurat expoziția retrospectivă „Theodor Palady”.

Expoziția și secțiile muzeului pot fi vizitate marți, vineri și duminică, între orele 10—13 și 17—20.

Întreprinderea regională „Combustibilul” aduce la cunoștința posesorilor de fișete pentru combustibil următoarele:

Tranșa întâia de lemne și-a pierdut valabilitatea.

În mod excepțional, pînă la finea acestei luni se mai eliberează lemne în contul tranșei întâia însă numai împreună cu tranșa a II-a.

În toate depozitele avem stocuri suficiente de lemne de bună calitate și uscate. Astfel, este în interesul fiecăruia să-și ridice toată cantitatea de lemne.

Instituțiile și întreprinderile pot să-și ridice întreaga repartiție anuală. În acest scop li s-au și trimis de către noi dispozițiile de livrare cu care vor trimite la depozitul respectiv un salariat cu delegație scrisă și mijlocul de transport. Repartițiile pentru trimestrele I și II neridicate s-au anulat și nu se mai livrează, deci se îndrumă toate instituțiile și întreprinderile să-și ridice acum în întregime repartiția.

Abonați-vă la ziarul

Flacăra Roșie

Fabrica de conserve „Refacerea” Arad

CUMPĂRĂ ÎN ORICE CANTITĂȚI CAISE ȘI VIȘINE

la centrul de achiziție din GRĂDIȘTE, str. Moricz Zsigmond nr. 26 (Casa lui Maciaș Traian, croitor) telefon nr. 32—32 din PIRNEAVA str. Dorobanți nr. 50 (casa lui Bodea Ion) telefon 17-22, din Sîncolaul Mic, str. Maikov nr. 75 (casa lui Strein Sofia) și din Subcetate, str. Radu de la Afumați nr. 23 (casa lui Chevereșan Nicolae).

O.C.L. „Aprozar” Arad

CUMPĂRĂ orice CANTITATE de caise, vișine, mere și pere

În cartierele Pîrneava, str. Dorobanți nr. 63, Mîcșaca Veche, str. Re-nașterii nr. 2 A Grădiște str. Moricz Zsigmond nr. 22 și str. 7 Noiembrie nr. 32.

Cooperativa „PRECIZIA”

str. Mărășești nr. 46,

angajează

sculteri de mare precizie

CUMPARATI

la magazinele Alimentara

bomboane, dulceață și diverse produse zaharoase

Puteți cumpăra îmbrăcăminte în sortimente bogate pe rate

pînă la 30 septembrie

la O. C. C. „Produse industriale”, unitatea nr. 88.

În colțul cu strada Eminescu (și unitatea nr. 20) bul. Republicii nr. 2 (fosta cooperativă C.F.R.). Tel. 17-26.

LOTO CENTRAL

Rezultatul tragerii din 12 iulie 1957. Au fost trase din urnă următoarele numere:

82, 4, 67, 46, 45, 34, 53, 78, 61

Premiul general pe țară: 2.205.381 lei

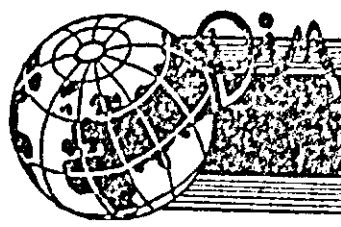
Vizitați magazinele cooperative de consum

din raionul Arad

Sînt aprovizionate cu tot felul de mărfuri de bună calitate și în sortimente bogate

FOLOSITI CU ÎNCREDERE MEDICAMENTELE

TOATE CULTURILE LUMII

ULTIMELE ȘTIRI * ULTIMELE ȘTIRI * ULTIMELE ȘTIRI * ULTIMELE ȘTIRI * ULTIMELE ȘTIRI * ULTIMELE ȘTIRI * ULTIMELE ȘTIRI

Trebuie să dezvoltăm relațiile de prietenie între toate țările, să întărim prin toate mijloacele lagărul nostru socialist

Cuvântarea rostită de N. S. Hrușciiov la recepția oferită la 11 iulie 1957 la Hradul din Praga

PRAGA 13 — TASS anunță: Scumpe tovarășe Antonin Zapotocky! Scumpe tovarășe Antonin Novotny! Scumpe tovarășe Viliam Siroky! Dragi tovarăși și prieteni!

Vă mulțumim pentru cuvintele cordiale rostite la adresa Uniunii Sovietice, a partidului nostru comunist și a poporului sovietic.

Mulțumim pentru atenția prietenească activităților de partid și oamenilor de stat prezentați aici, reprezentanților Frontului Național, reprezentanților fabricilor și uzinelor, tărânilor, oamenilor de știință și cultură — tuturor celor reuniți la această recepție festivă.

În timpul vizitei în țara dv. fiecare dintre noi — membrii delegației de partid și guvernamentale a Uniunii Sovietice — simte permanent căldura prietenească și sinceritate atât din partea conducătorilor cehoslovacei, cât și din partea oamenilor muncii, a întregului popor cehoslovac.

Am spus deja de multe ori că în Cehoslovacia simțim pretutindeni înfrățirea cu prietenii buni, ca înfrățirea credincioasă. Și aceasta este într-adevăr așa. Popoarele noastre sînt popoare frățeste. Poporul își exprimă totdeauna sentimentele direct.

Cea mai mare dorință a popoarelor este pacea. Problemele războiului și păcii frământă întreaga omenire. De aceea consăcăm toate eforturile noastre cauzelor luptei pentru pace. Într-un lagăr socialist luptă perseverent pentru pace, pentru stabilirea unor bune relații între toate popoarele. Trebuie să dezvoltăm relațiile de prietenie între toate țările și, în primul rînd, să întărim relațiile dintre țările socialiste, dintre partidele noastre comuniste și muncitorești, să întărim prin toate mijloacele lagărul nostru socialist. Cel drept, prietenii noștri iugoslavi nu prea rostesc bine cuvintele „lagărul socialist”. Dar iugoslavii este o țară socialistă și aceasta este o realitate evidentă. Alegeți cuvintele pe care le doriți, dar pentru a merge înainte în front larg, pentru a construi cu succes socialismul, trebuie să întărim unitatea țării, socialismului, să sporim forța revoluționară.

La această recepție participă re-

prezentanți ai unor țări nesocialiste. Într-o convorbire cu un om de stat al unei țări burgheze am spus că simțim reprezentanți ai unei țări socialiste, iar dv. — ai unei țări capitaliste. Acest om de stat mi-a răspuns: Vă rog să mă numiți mai bine reprezentant al unei țări nesocialiste și nu al unei țări capitaliste.

Desigur că poate fi numit astfel, dar aceasta nu schimbă esența lucrurilor.

Vrem întărirea relațiilor de prietenie cu toate țările. Și avînd aceasta în vedere, vrem să întărim lagărul socialist, să ne perfecționăm forțele care slujesc întărirea cauzei păcii. Altfel nu avem.

Am venit aici, la invitația Comitetului Central al Partidului Comunist din Cehoslovacia și a guvernului Republicii Cehoslovace. Vizita noastră la dv. este demonstrația relațiilor celor mai prietenești, frățeste între țările noastre. Or, aceste relații sînt într-adevăr acum alt de nune înclm mai bune nici nu pot fi. Am dori foarte mult ca ele să se dezvolte și în viitor la fel.

Am dori să avem relații prietenești și cu țările capitaliste: numărarea cu Statele Unite ale Americii, care sînt un stat puternic și mare. Dar nici noi nu simțim dintre cei slabi. Așadar, haide să ne întrecem! Am dori să avem relații de prietenie cu Anglia, Franța, Italia și celelalte țări capitaliste.

Războiul nu aduce nimic în afară de lacrimi, ruine și distrugerea valorilor create prin munca oamenilor. Oare li trebuie cuiva aceasta? Războiul și pregătirile de război sînt cheltuieli inutile. Tehnica se schimbă tot timpul și ceea ce este perfect astăzi peste un an s-a și învechit.

Uniunea Sovietică a luptat întotdeauna și va continua să lupte pentru pace. Ne situăm pe pozițiile leniniste ale coexistenței pașnice. Și nu numai țara noastră, ci toate țările lagărului socialist se situează pe această poziție. Pentru pace luptă și popoarele altor țări. Aceasta este singura cale justă. Și orice dificultăți ar sta în această cale, trebuie să mobilizăm neobosit popoarele, să sporim forțele luptătorilor pentru pace. For-

țele păcii vor crește necontenit, iar forțele care acționează pentru război se vor reduce. Rațiunea omului trebuie să biruie!

Avem nevoie de pace pentru ca în țările socialiste să se îmbunătățească în permanență viața oamenilor. Pentru ca oamenii din întreaga lume să nu fie amenințați de ororile tehnicii militare. În dezvoltarea pașnică vedem forța noastră deoarece sistemul socialist ne oferă avantaje înconșatabile față de sistemul capitalist.

Statul nostru socialist nu a luat naștere în sunetele clopotelor, ci în sunetul salvat de pe „Aurora”. Tot ce este nou se naște în durere.

Am spus și spunem reprezentanților țărilor capitaliste — haide să ne întrecem, haide să coexistăm pașnic, fie fără dragoste dar din necesitate, dar trebuie să coexistăm deoarece atît țările capitaliste cît și țările socialiste se află pe aceeași planetă. Să luptăm în cadrul întrecerii pașnice. Să ne luptăm însă nu ca taurii care sînt gata să se împungă pentru a se distruge unul pe altul, ci prin dezvoltarea pașnică să dovedim care sistem este mai bun, care sistem oferă mai multe perspective dezvoltării tuturor forțelor de producție ale societății: cel socialist sau cel capitalist. Se înfruntă și așa: se căsătorește o femeie nu din dragoste, iar apoi trăiește împreună toată viața. Să coexistăm deci pașnic noi care trăim pe aceeași planetă.

Permiteți-mi să toastez pentru gloriosul popor al Republicii Cehoslovace, pentru tovarășul președinte Antonin Zapotocky, pentru tovarășul Antonin Novotny, prim-secretar al Comitetului Central al Partidului Comunist din Cehoslovacia, pentru tovarășul Viliam Siroky, președintele Consiliului de Miniștri, pentru toți prietenii noștri care luptă activ pentru pace, pentru ca să crească și să se întărească mereu relațiile noastre de prietenie pe baze socialiste. (Cuvîntarea tovarășului Hrușciiov a fost în repetate rînduri subliniată de aplauze).

Apoi a luat cuvîntul A. Zapotocky, președintele Republicii Cehoslovace care a rostit o amplă cuvîntare.

R.P.R. LA TIRGUL INTERNAȚIONAL DE MOSTRE DE LA REYK-JAVIK

REYKJAVIK 13 (Agerpres). Recent a avut loc în capitala Islandei deschiderea festivă a Tîrgului internațional de mostre, la care participă și țara noastră cu un birou tehnic comercial.

La festivitate au fost prezenți președintele Republicii Islanda, Asgeir Asgeirsson, ministrul Comerțului, Ludvik Josephson, primarul Reykjavik-ului, Gunnar Thoroddsen și președintele Camerei de comerț, Gunnar Gudjonsson.

Întreprinderile românești de comerț exterior sînt reprezentate printr-o delegație economică condusă de Maria Abraham, vicepreședinte al Camerei de comerț a R.P.R.

MITING ÎMPOTRIVA ÎNARMĂRII ATOMICE LA HAMBURG

BONN 13 (Agerpres). — A.D.N. anunță:

La Hamburg a avut loc un miting al partizanilor păcii din acest oraș. În cadrul căruia prof. universitar Raulhut a chemat populația vestgermană să-și intensifice lupta împotriva înarmării atomice. „Chem pe toți germanii să zădărnicească orice pregătire de război. Nu este suficient să spunem nu”.

Conferința reprezentanților Confederației Generale a Muncii din Franța și ai Uniunii sindicatelor din Germania occidentală

PARIS 13 (Agerpres).

Potrivit relatărilor ziarelor „l'Humanite”, la Paris a avut loc o conferință a reprezentanților Confederației Generale a Muncii din Franța (C.G.T.) și a Uniunii sindicatelor din Germania occidentală în cadrul căreia, au fost discutate problemele mișcării muncitorești din cele două țări. În rezoluția adoptată la conferință se spune că „după un larg și frăcesc schimb de păreri, activiștii sindicali au recunoscut în unanimitate necesitatea unitii eforturilor oamenilor muncii din Germania și Franța”.

În primul rînd, pentru a pune capăt exploatarea crute din partea monopolurilor capitaliste și a obține satisfacerea revendicărilor oamenilor muncii.

În al doilea rînd, pentru a împiedica cursa înarmărilor, remilitariza-

Sesiunea Adunării reprezentanților populari din întreaga China

PEKIN 13 (Agerpres). — TASS

anunță: În sesiunea din după amiaza zilei de 12 iulie a sesiunii Adunării reprezentanților populari din întreaga China, Li Ti-sen, (Comitetul revoluționar al Gominanului), și Lian (Liga democratică), Li Ciu-cen (Asociația pentru industrie și comerț), fan Dun-tun (Asociația pentru promovarea dezvoltării democrației) și alți deputați au luat cuvîntul, criticînd elementele de dreapta.

Într-o declarație comună, grupul de deputați ai muncitorilor din Pekin a citat numeroase fapte care do-

vedesc uriașul avînt în muncă al muncitorilor, viața lor nouă fericită, ritmul rapid de creștere a producției și construcțiilor.

Inginerul Sun De-he și-a consacrat expunerea dezvoltării împeltoase a metalurgiei chineze, arătînd că în prezent se creează ca o completare la baza din Ansan centre metalurgice la Baotou, Uhan, și Bensihi. La sesiune au mai luat cuvîntul Li Tun-da, vestit meșter al recoltelor bogate, Bai Ian, cunoscuta artistă de cinema, conducătorii ai instituțiilor de stat și organelor locale ale puterii, un grup de foști emigranți.

Declarația a 20 de oameni de știință cu privire la primejdia unui război atomic

NEW YORK 13 (Agerpres). — TASS anunță:

Raymond Daniel, corespondentul ziarului „New York Times” anunță din Pugwash (Noua Scoție) că 20 de oameni de știință din diferite țări adunați la Pugwash au publicat o declarație comună care avertizează guvernele tuturor țărilor din lume împotriva urmărilor grave pe care le poate avea pentru omenire folosirea neechibuzată a energiei nucleare.

În declarație se spune că observațiile bazate pe rezultatele exploziilor experimentale au dus de acum la oamenii de știință la concluzia indiscutabilă că un război nuclear neîngrădit ar aduce distrugerile de proporții fără precedent.

Oamenii de știință declară în primul rînd că energia nucleară nu trebuie folosită niciodată într-un război.

În continuare declarația relevă pericoul pe care experiențele nucleare îl reprezintă pentru oameni.

Oamenii de știință arată că principalele urmări ale radiației sînt provocate de stronțiu 90.

Savanții arată în continuare că în cazul izbucnirii unui mare război „pericolul radiologic va fi de mii de ori mai mare decît cel rezultat din creșterea radioactivității de pe urma exploziilor experimentale.

HO SI MIN A SOSIT ÎN U.R.S.S.

CITA 13 (Agerpres). — TASS

La 13 iulie a sosit la Cita venind din Phenian Ho Si Min, președintele Republicii Democratice Vietnam, și persoanele care îl însoțesc, care pleacă într-o vizită oficială într-o serie de țări europene de democrație populară.

În aceeași zi Ho Si Min a plecat cu avionul la Moscova. El a fost însoțit de Smirnov, președintele Comitetului executiv regional de Kozlov, prim-secretar al Comitetului regional de partid, activiști de partid și de alți reprezentanți ai vieții publice.

SCURTE ȘTIRI EXTERNE

MOSCOVA. Primul ministru al Indiei, Jawaharlal Nehru, a transmis prin ambasadorul Republicii India în U.R.S.S., conducătorului buidșilor, care locuiesc în Uniunea Sovietică, un dar — cartea „Calea lui Budha”. Nehru a trimis acest dar lui Bandido Hambo Lama și Dorji Sariapora

în semn de recunoștință și în legătură cu participarea sa la recentele solemnități din India, consacrate celui de-a 2.500-a comemorări a lui Budha.

MOSCOVA. La 12 iulie la Moscova s-au încheiat lucrările celui de-a 22-a sesiuni plenare a Comisiei electrotehnice internaționale. La lucrările sesiunii au luat parte aproximativ 450 de delegați din 27 de țări. R. P. Romînia a fost reprezentată printr-o delegație alcătuită din 11 persoane.

PHENIAN. Ziarul „Sanon Kelleja” care apare la Seul, anunță că potrivit datelor băncii sud coreene „Han-gug Inhen” la începutul anului curent prețurile cu amănuntul au fost cu aproximativ 50 la sută mai mari decît la începutul anului trecut. În ultimul an prețurile la orez au crescut cu 70 la sută. Impozitele percepute de la populație au sporit anul acesta cu aproximativ 70 la sută în comparație cu anul trecut.

MILANO. Un mare număr de persoane au fost lovite de trăsnet în cursul ultimilor zile în nordul Italiei, unde au loc furtuni puternice. În munții din nordul Italiei au avut loc avalanșe și grindina a distrus complet recolta de tutun din aceste regiuni.

LONDRA. La 12 iulie la Londra a avut loc o nouă sesiune a Subcomitetului Comisiei O.N.U. pentru dezarmare.

Următoarea sesiune a fost fixată pentru 15 iulie. NEW YORK. Autoritățile locale din Lake Charles Louisiana (S.U.A.) anunță că potrivit ultimelor statistici, numărul total al morților și dispăruților în urma puternicului uragan care s-a abătut asupra orașului la 27 iunie a depășit 500.

Speciale

„GH. DOJA”: Dragoste de mamă. „N. BALCESCU”: Jan Ziska. „I. HERBAK”: Cînd înfloresc lalelele.

„I. L. CARAGIALE”: Cio-cio-san. „TINERETULUI”: Ora H. „M. GORKI”: În zilele de 13—14: Vagabondul seria I-a. „SOLIDARITATEA”: Dreptul de a te naște (13—14 iulie).

„ILIE PINTILIE”: Don Juan (13—14 iulie).

CLUBUL „TEBA”: Încercarea fidelității. (13—14 iulie). Spectacole încep la orele 11, 15, 17, 19 și 21.

„30 DECEMBRIE”: Tata, mama, bona și eu. (13—14 iulie).

I. IOVANESCU

Tronita evenimentelor internaționale

După votarea „pieții comune” și Euratomului

Adepii tratatelor cu privire la „piața comună” și Euratom au reușit să obțină, cu prețul unor mari eforturi și manevre, ratificarea în Adunarea Națională franceză a acestor tratate. Pentru ratificarea tratatului cu privire la „piața comună” au votat 341 de deputați și 235 contra. Tratatul cu privire la crearea Euratomului a fost ratificat cu 337 voturi, iar contra 243. Într-un viitor apropiat, a doua cameră a parlamentului francez — Consiliul Republicii — va discuta de asemenea aceste tratate.

Ratificarea de către Adunarea Națională a tratatelor „pieții comune” și Euratom este comentată cu neliniște de presa pariziană. Astfel, marile cotidian „Le Monde” arată că după ratificarea tratatelor, Franța va trece prin multe greutăți. „Fără îndoială, scrie ziarul, că dintre toate țările participante la aceste tratate, Franța este cea mai puțin pregătită pentru o măsură atît de însemnată ca lichidarea barierei vamale”. Ziarul arată că Franța va trebui să dîcă o luptă serioasă împotriva concurenților săi. Un alt ziar „Combat” subliniază că adepii „întegrării europene” trebuie să țină seama de larga mișcare de împotriva față de tratatele „europene” care se manifestă nu numai în Franța și în celelalte țări occidentale, ci și în teritoriile africane. „Combat” amintește că opinia publică din teritoriile africane de sub dominația franceză consideră asocierea acestor teritorii la „piața comună” drept o formă a unui nou colonialism. Unele ziare și reviste franceze scot în evidență presiunile americane asupra guvernului și parlamentului francez în vederea ratificării tratatelor. Ziare ca „New York Times”, „New York Herald Tribune”

participă la această campanie afirmînd în mod răspicat interesele deosebite ale Washingtonului în proiectul Euratomului și insistînd pentru imediata lui ratificare de către parlamentele occidentale, amenințînd, în caz contrar, cu diferite formule de „represalii” și revizuirii ale altitudinii Washingtonului. Publicațiile franceze atrag însă atenția asupra faptului că la Washington nu se ascunde că după ratificarea și traducerea în fapt a formulelor de „integrare europeană” Franța va fi prima țară sacrificată intereselor americane. „France Observateur” citează astfel anume afirmații ale ziarului „New York Times” care insistă asupra menținerii Euratomului în strînsă dependență de Statele Unite.

Caracterul dezastruos pentru Franța al „pieții comune” și Euratomului a fost scos în evidență de deputații comunisti Jacques Duclos, Emilienne Galicier și Gerard Duprat.

În cuvîntarea sa, Jacques Duclos, președintele grupului parlamentar al partidului comunist a subliniat că „lupta împotriva aplicării tratatelor europene va continua și se va intensifica, așa cum cer interesele supreme ale patriei”.

G. Duprat a declarat că țelul creării „micii Europe” este „pregătirea bazelor economice ale sistemului militar în interesul imperialismului din S.U.A. și revanșarilor vest-germani”. Duprat a subliniat că „piața comună” va însemna dominația economică a monopolurilor vest-germane. „Încă de pe acum, a spus Duprat, Germania occidentală desface pe piața Europei occidentale de două ori mai multe mărfuri decît Franța. Nu începe nici o îndoială că primejdia hegemoniei monopolurilor americane pe „piața comună” reprezintă pentru noi o perspectivă tragică care

decurge inevitabil din actualul raport de forțe”. „De acum înainte, scrie ziarul burghez „Nüch Cluque”, Adenauer va fi acela care va determina cursul valutei franceze. De acum înainte el va ține la frâu francul”.

De asemenea, în zilele care au precedat ratificarea tratatelor „pieții comune” și Euratomului de către parlamentul francez, în cercurile occidentale s-au desfășurat intense manevre și tratative în legătură cu viitorul teritoriilor africane de sub control francez în cadrul viitoare „formule de integrare” prevăzută în tratate.

Discuțiile s-au purtat mai ales în legătură cu cererile cercurilor colonialiste franceze de a primi „garanții” că interesele lor în exploatarea bogățiilor naturale din Africa vor fi spălate de concurența străină ce se va putea exercita mai ușor odată cu

O cale primejdioasă

În timp ce la Londra Subcomitetul Comisiei O.N.U. pentru dezarmare își continuă lucrările, cercurile conducătoare de la Bonn se fac iure și puncte pentru a împiedica realizarea unor acorduri în această direcție. Faptul că guvernul vest-german nu este interesat în grăbirea încheierii unui acord asupra dezarmării reiese deaia din toate acțiunile întreprinse în ultimul timp de conducătorii de la Bonn. Astfel la 1 iulie, guvernul Adenauer a pus primele divizi ale Bundeswehrului la dispoziția N.A.T.O. La 5 iulie majoritatea creștin-democrată din Bundestag a reușit — în urma unor puternice presiuni exercitate de cancelarul Adenauer — să împiedice adoptarea unei legi permițînd folosirea energiei atomice numai în scopuri pașnice. La 7 iulie, cancelarul federal s-a declarat în cadrul unui miting la Nürnberg, împotriva renunțării la înarmarea atomică.

inclusiunea acestor teritorii în „piața comună”. În legătură cu aceasta, ziarul „Combat” amintește de adevărata ofensivă economică dezlănțuită de unele companii vest-germane care nici nu au așteptat crearea „Euraficii” — adică includerea teritoriilor franceze din Africa la „piața comună” vest-germană — pentru a-și începe infiltrarea în economia acestor teritorii.

Opoziția manifestată atît în rîndurile opiniei publice cît și în parlamentul dovedește cu toată claritatea că lupta împotriva tratatelor europene este departe de a se fi terminat. Forțele patriotice și democratice își intensifică activitatea pentru împiedicarea punerii în aplicare a acestor tratate, deoarece ele știu foarte bine că „piața comună” și Euratomul sînt menite să slujească cercurilor imperialiste din țările occidentale care vor să agraveze relațiile dintre țările Europei, să ridice noi piedici în calea asigurării păcii și securității în Europa.

De asemenea, cercurile militariste vest-germane urmăresc să stabilească adevărate baze militare independente pe teritoriul francez și chiar să asigure pentru noua armată vest-germană dreptul de „ocupație” în unele regiuni din Franța. Numeroase ziare franceze comentează cu îngrijorare planurile cercurilor militariste de la Bonn. Acest fapt a fost dat în vileag recent, cînd o serie de ziare au publicat copia unei scrisori confidențiale adresată de ministrul Apărării de la Bonn, Strauss, către șeful statului major al noului Wehrmacht, Heusinger. În această scrisoare se dau instrucțiuni pentru a se depune stăruințe în cadrul consiliului N.A.T.O. și pentru a se exercita presiuni asupra Franței spre a se obține dreptul pentru trupele vest-germane de a stabili baze de aprovizionare și depozite de armament pe o întinsă regiune din nordul Franței. În scrisoarea sa Strauss arată că cererile adresate Franței în acest